

Efter virksomhedsskattelovens § 15, stk. 1, skal indestående på opsparingskontoen efterbeskattes, når den skattepligtige ophører med at anvende virksomhedsordningen. Indestående på opsparingskontoen skal således medregnes i den personlige indkomst for det indkomstår, der følger efter indkomståret, hvor ordningen sidst har været anvendt.

Ved ophør af skattepligt efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, stk. 1, medregnes opsparet overskud i den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører.

Efter forslaget skal der ikke finde efterbeskatning sted i det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges. Dette gælder både, når indkomsten fra konkursboets aktiver og passiver er fritaget for beskatning, og når den er skattepligtig. Den foreløbigt betalte virksomhedsskat bliver herved endelig. Det må i øvrigt antages, at den foreslåede bestemmelse kun finder anvendelse i sjældne tilfælde, idet der typisk ikke vil være indestående på kontoen for opsparet overskud, når skyldneren går konkurs.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder forslag om, at konkursindkomsten indtil dødsfaldet ikke omfattes af § 14, stk. 1 og 2 samt 6–9, i kildeskatteloven. Disse bestemmelser indeholder de almindelige regler om, at der ikke foretages afsluttende ansættelse af afdødes indkomst i dødsåret. Afdøde skal ikke betale mere i skat end de foreløbigt betalte A- og B-skatter. Der er dog adgang til, at både afdødes bo og skattemyndighederne under visse betingelser og inden for visse tidsfrister kan forlange afsluttende ansættelse.

Forslaget betyder, at for beskatningen af konkursindkomsten indtil dødsfaldet gælder skattefritagelsesregler og frister i konkursskatteloven. Kildeskattelovens § 14, stk. 1 og 2 samt 6–9, gælder efter forslaget kun de af afdødes indkomster, der ikke omfattes af konkursen.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder de regler, der omtales i bemærkningerne til forslaget til konkursskatteloven, om at konkursindkomst beskattes som særlig indkomst.

Til § 6

Til nr. 1–2

Med den i nr. 2 foreslåede affattelse af bestemmelsen i *konkurslovens § 93, nr. 3*, fjernes grundlaget for at indrømme fortrinnsstilling i konkursboet for krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen, og som efter den gældende retstilstand skal fyldestgøres forud for andre krav. Kravene vil herefter alene have status som simple krav, der skal fyldestgøres på linie med andre kreditorers krav, jf. konkurslovens § 97. Herved skabes en større ligestilling med retsstillingen for personer, hvor skattekrav fra konkursen ikke vedrører konkursboet.

Det må dog antages, at krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen, kun undtagelsesvist vil kunne forekomme, da konkursboet efter forslaget til en konkursskatlov må antages kun undtagelsesvist at være skattepligtigt.

Til § 7

Det foreslås, at loven har virkning for frivillige akkorder, tvangsakkorder og gældssaneringer, hvor fristdagen efter konkursloven er den 27. december 1990 eller senere.

For frivillige akkorder, hvor der ikke er en fristdag efter konkursloven, foreslås det, at loven har virkning, når aftale om frivillig akkord er indgået den 27. december 1990 eller senere. Herved undgås det, at reglerne får virkning for frivillige akkorder, hvor der efter konkurslovens regler er fastsat en fristdag, der ligger forud for den 27. december 1990.